

Izhaia
v pondeljek
in četrtek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.

Pesamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čekovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Intrige makedonstvujuščih v Ženevi.

Kakor znano, je razprava o položaju narodnih manjšin pred Društvom Narodov v Ženevi končala s predlogom, da se naj manjšinske zadeve in pritožbe izroče posebni študijski komisiji, ki se bo o njih posvetovala in stavila svoječasno odboru Društva Narodov primerne predlage. To je seveda toliko kot nič; kaj več od te zadeve tudi ni nikdo pričakoval.

Dočim se je nemška in madžarska narodna manjšina v naši državi omejila na razne časopisne proteste in pritožbe (kaj bi naj tudi rekla vzpričenje ravnanja z narodnimi manjšinami na Ogrskem, v Avstriji in v Nemčiji?) so poskušali makedonstvujušči v Ženevi z raznimi intrigami. Vests, da je predsedstvo Makedonskega komiteja v Bulgariji, predložilo tajništvu Društva Narodov predlog, v katerem zahteva posebno komisijo za preiskovanje razmer v Južni Srbiji, potrjujejo od več strani. O tem predlogu poročajo tudi oni sofijski časopisi, ki imajo zveze z Makedonskim komitejem; pa tudi švicarski, očividno na podlagi obvestil iz Sofije. Makedonski komitet, pravijo zagrebske »Novosti« v te dni objavljenem članku, bi rad zamenjal obtožno klop, na katero je posajan vsled znanih zločinov v Južni Srbiji in Bulgariji, s komomednejšim stolom tožitelja. On smatra, da se je po svetu že pozabilo na zahtevo velesil, osobito Francije in Anglije, da se mora Makedonski komitet razpuštiti, ker ogroža mir v Evropi. O priliki tozadovne demarše pri sofijski vladi so začetniki velesil pokazati tudi dokumente na podlagi katerih so zahtevali razpust komiteja in so dali jasno razumeti, da je evropska diplomacija popolnoma točno obvezena vlogi in akciji Makedonskega komiteja in da je ni mogoče zašlepiti in za nos voditi s kakršnimikoli manevri.

Ob priliki te demarše velesil se je pričela huda borba v bulgarski notranji politiki, ki še danes ni dovršena. Ta borba je jasno pokazala, da so člani in pristaši Makedonskega komiteja tako zelo obvladali bulgarsko javno mišljeno, da pomeni boj z njimi boj s sedanjim režimom v Bulgariji. Vi-

dele se je sicer, da je v Bulgariji mnogo odličnih mož, ki bi radi rešili državo terorja makedonstvujuščih, ali da so za sedaj preslabi, da bi mogli svojo dobro voljo pretvoriti v dejanja.

Ker so uživali podporo neke evropske velesile, ki bi rada vodila avstroogrsko politiko na Balkanu, so se mogli makedonstvujušči v omenjenih notranjih političnih borbah še bolj okrepliti, prav kakor za kljubovanje onim velesilam, katere so izvršile proti njim demaršo v Sofiji. Četudi je bil njihov glavni predstavnik, vojni minister Vlkov odstranjen iz vlade, je pa bil imenovan za poslanika v Rimu, kjer bode nedvomno mogel politiki makedonskega komiteja le znatno koristiti

Ta nedvomni uspeh v bulgarski notranji politiki je ohrabril makedonstvujušče tako, da skušajo prenesti svojo akcijo v Ženevo. Tam se seveda predstavljajo vsakomur, kdo jih hoče poslušati, kot krvavo preganjati mučeniki, kateri nočejo ničesar druzega kot pravico in mir. Toda večje okcje evropskih diplomatov bodo raziskalo pod plaščem te dozdevne nedoločnosti bombe in revolverje, pod maskami spokornikov in preganjancev obraze krvcločnih cinikov. Predčetru jih pozajmo v Ženevi in drugič po svetu, da bi jim karkoli zaupali. Zato kljub raznim zakulisnim protectorjem niso in ne bodo mnogo opravili in nam ni treba imeti radi tega skrbi.

Nekaj druzega je pa boli pomisleka vredno, nameč podpora, katero nudi po vsej priliki uradna Bulgaria makedonstvujuščim. Že sestava bulgarske delegacije v Ženevi je taka kakor da je napravljena nalašč za propagando »makedonske« stvari v Ženevi. To sicer, kakor že preje rečeno, v Ženevi se vedno ne bode zaledlo, kvečejemu da bodo v očeh evropskih diplomatov opravičevalo demaršo v Sofiji. Ali ne bode ugodno vplivalo na razmerje med našo državo in Bulgarijo. Go-

di se namreč vse to ob času, ko se naša in bulgarska delegacija razgovarjate v Pirotu radi ureditve mejnega prometa in ko je naša država storila vse, da bi od té konference s skromnim delokrogom pričela nova doba prijateljskih odnosov med nami in Bulgarijo.

Sedaj pa je položaj v Pirotu, kakor pravijo nadalje zagrebske »Novosti«, da bulgarski delegati sicer raz-

pravljajo z našimi, delajo pa to boj brez potrebnih instrukcij in pooblastil. Vsled tega so se morali posamezni člani delegacije že takoj od začetka konference voziti v Sofijo po navodila. Vidi se jasno: delo na konferenci naj se zavleče. Kajti glavna naloga bulgarske delegacije je, da daje bodisi privatno za našo javnost, bodisi uradno na konferencah lepe izjave, kako zelo je potrebno ožje prijateljstvo med obema državama in kako zelo želi Bulgaria, da se ta cilj doseže. S tem se hoče Evropi, osobito pa zasedanju Društva Narodov v Ženevi pokazati, da ima Bulgaria s pirotsko konferenco in tudi z drugimi diplomatskimi koraki le prijateljske namere napram Jugoslaviji.

Ali naše informacije, pravijo »Novosti«, so te, da Bulgariji ni do nikakega prijateljstva z Jugoslavijo. To da se bode najbolje videlo po zasedanju Društva Narodov, takrat ko Bulgaria vsaj za gotovo dobo ne bode več potrebno, da ostane še nadalje v pozici, ki jo danes zavzema v Pirotu in ko bodo nastopili njeni delegati z zahtevani, ki bodo za nas najbrže nesprejemljive. Taktika je jasna: ako ta pogajanja ne bo bilo uspela, bodo skušali Bulgari, to se pravi njihov sedanji režim, dokazati svetu, kako nestrnina in nemirčlubna je naša država, ker se ne more in neče sporazumi z Bulgarijo niti v tako postranskih zadevah kakor se sedaj obravnavajo v Pirotu. Naša delegacija pa stori v Pirotu, kar more. Sla je celo tako daleč, da je predlagala Bulgariji likvidacijo dvolastniških poscestev na ta način, da se zemljišča po pravilni ceni tu in tam odkupijo in tako preprečijo nezanesljivo pričnejnih oblastih.

Toda makedonstvujuščim ni za ureditev obmejnih vprašani. Bil bi to prehud udarec za njihovo krvavo obrto, ki danes redi na tisoče pristašev. Če bi došla »nezaposlenost«, bi njihove organizacije razpadle same od sebe. Četudi danes stvarno ni mogoče ničesar opraviti v Južni Srbiji, ker preganja poleg varnostnih organov makedonstvujušče tudi domače prebivalstvo, pa je v Bulgariji že mnogo vredna poza varuhov in junakov obmejji. Z razpadom organizacij pa bi makedonstvujušči zgubili svoj veliki politični upliv v Bulgariji sami — in

do tega jim je najbrže danes največ. Bekli bi morda lahko celo, da jim je »delo« za Južno Srbijo samo agitacijsko sredstvo za občuvanje politične oblasti v Bulgariji.

Zato jim je razprava o narodnih manjšinah v Ženevi nad vse dobro došla prilika, da pokrenejo zopet »makedonsko vprašanje«. Porabiti hočejo to priliko za prepričevanje bulgarske javnosti, kako zelo se trudijo za bulgarsko nacionalno stvar in kako so vprašana je Bulgari — »naša država, s katero da je vsako prijateljstvo nemogoče, kakor kaže baš tudi — pirotška konferenca. Take manevre so vodili makedonstvujušči doslej še vsakikrat, kadar so se vršili med nami in Bulgari kaki razgovori o ureditvi skupnih katerihkoli gospodarskih ali političnih vprašanj. No — obupali pač še nismo, ker smo vseeno prepričani, da bodo enkrat bulgarski narod vrgel s sebe ta strašni teroristični jar, makedonstvujuščih in našel pot za stalno in trajno prijateljsko sodelovanje z nami. Kakor se vidi, smo mi vedno pripravljeni ponuditi Bulgari prijateljsko roko.

Morda celo velik pesimizem zagrebškega dnevnika ne drži. Na vsak način je dokaz, da med nami in Bulgari se ni tistega potrebnega zaupanja, ki je potrebno, da se razmere razčistijo. Toda trezen pomislek in vsakdanje, nujne potrebe obeh narodov bodo razpršile to nezaupanje in ustvarile ugodnejše razpoloženje. Naši vladni službi gotovo le v čast, da s tudi v težavnih razmerah trudi služiti blagru obeh jugoslovanskih držav.

Občni zbor Narodne banke.

Včeraj dopoldne ob 9. se je vršil v veliki dvorani novega krila poslopja Narodne banke deveti redni letni občni zbor Narodne banke kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Med prisotnimi delničarji je bilo več bivših ministrov, nadalje ravnateljii vseh beograjskih, pa tudi večjih zagrebških delničarjev.

Predsedoval je guverner Narodne banke g. Ignat Bajloni, ki je konstatiiral navzočnost 108 delničarjev s 16.587 delnicami in 665 glasovi. Na to je podal poročilo upravnega odbora s

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina

gre vse to!

Gospod Kondelik je zaječal.

»Kaj pa ti je, stari?« se je vzbudila iz misli gospa Kondelikova.

»Kakor da ne bi vedela, kaj mi je!« je odgovoril mojster hripavo. »V sebi imam beneško noč — proklet! Zopet ste lepo napravili z menoj, in jaz, stari osel, še lezem za vami, kamor me peljeti, in vem, kak defekt imam in kaj lahko iz tega nastane.«

»No, molči, stari!« ga je mirila gospa Kondelikova. »Le mirno leži in se ne giblji.«

»To se razume, da se ne smem gibati«, je rohnel mojster, »tega mi še praviti ni treba. Toda privoščil bi ti, da bi tudi ti malo takole ležala. Kakor bi imel pod hrbotom nož in pod kožo žebličke. Daj mi zopet jeden salicil . . .«

»Saj si ga vzel pred četrt ure, Kondelik!« ga je opomnila gospa. »Da ti ne bo škodilo . . .«

»Sedaj mi nobena stvar več ne škodi! Toda pazi, da se ti ne pretrga zopet oblata. Prej sem imel polna usta te proklete mišnice! In kdo ve, če to sploh pomaga. Ne bo dolgo, ko pridejo doktorji do prepričanja, da se to prav zaprav še uživati ne sme.«

Gospa je namočila kos oblate, velike za pol dlani, vsula je na njo prašek in jo je skrbno zavila.

»Tako, sedaj se ne pretrga. Tu imam.«

»Verjamem, to se ne pretrga, ne — toda tudi ta prašek ne pride iz tega — kaj pa zmašiš tak cmok . . .«

»Ti si siten, Kondelik!« mu je oči-

tala gospa, »ako ti kaka malenkost manjka. Ti zdihuješ kakor dete.«

»Sliši, Beti, ako govorиш o mojem houserju, ne reci malenkost«, je govoril mojster jezno. »Kakor dete! To bi bilo dovolj za dva set otrok, in niti eden ne bi tega prenesel! Sicer pa ni houser nobena otroška bolezni. To ti pove vsak doktor.«

»Vem, toda . . .«

»Ako ves, potem ne govor. In daj mi že enkrat to hrenovo cunjo z leve strani — peče kakor ogenj! Toda pazi — Jezus, Marija, počasi-«

Gospa Kondelikova je oprezno dala roko pod možovo ramo, pritisnila je blazinico in je vzela obvezno strani. Oddahnila se je, ker se ji je to posrečilo in je vprašala soproga:

»Star, ali bi ne bilo bolje, ko bi ti dala obvezno z gorčico?«

»Vrag ali hudič, to je všeeno!« je grmel mojster Kondelik. »Za sedaj imam zadost tega.«

»Ali si žejen?«

»Nisem!«

Molk. Gospa je zopet vprašala:

»Ali bi hotel kaj jesti?«

»Sedaj, ko je tri ure!«

»Toda kosiš nisi.«

»Kako pa naj kosiš, ko ne morem niti z glavo ganiti. Sedaj bi najrajši, da bi me doktorji nabalzamirali in pustili ležati, dokler se houser ne izgubi. Same jeze bi razbil vse!«

Gospa je zopet umolknila. Sedela je pri postelji nepremično in je gledala soproga. Tupatam je odganjala muhe, ki so silile v gospoda Kondelika, kakor da bi vedele, da se ne more braniti.

Taka krasna junijeva nedelja, zmerna toploča, nebo kakor plavica, nikjer oblačka, vse, kar živi v Pragi, vse greven na izlete, na sprechod, na vrtove — in v srcu Pepičinem kakor bi zvonilo mrljuču. Zakaj vse to, kar govor oče — vse pomeni razpor, konec, obup, skratka, pogreb mlade ljubezni Pepičine.

Gospa Kondelikova sedi pri sopro-

povdankom, da se uprava Narodne banke ne boji kritike, ki nai bo koristna in dobromamerna. Poročal je o poslovanju Narodne banke ter naglašal, da je upravni odbor posvečal posebno pozornost aktualnim vprašanjem ter se zlasti zavzel za to, da se v izvoz tarifi uveljavlja refakcija na žito. Razen tega je delal z vsemi silami za zaščito našega slivarstva, organiziranje kmetijskih kreditov ter ureditev ostalih gospodarskih vprašanj. Poročal je o znani tativni enega milijona dinarjev v Narodni banki ter je zanikal vesti, da bi obstojala desorganizacija v oddelku, v katerem je bila tativna izvršena.

V debati je prvi govoril prof. Bajkić, ki je označil delo upravnega odbora za nepravilno, ker ni bilo predloženo poročilo o zgraditvi tiskarne za tiskanje novčanic na Topčideru. Izrazil je bojazen, da se bo z dodeljevanjem kreditov postopalo tudi v bodoče na tak način kakor doslej in naglašal, da se morajo pri razdeljevanju kreditov upoštevati potrebe naroda tako, da se bo pospeševala narodna proizvodnja. Z ozirom na kreditno politiko se je bavil zlasti z lombardiranjem, katerega se je treba po njegovem mnenju izogibati. V Angliji se ne da več kakor 10% na lombard, pri nas pa se daje 16%. Govoreč o obrestni meri je povdarjal, da bi morala Narodna banka nuditi glavno zaščito v gospodarski krizi. Najvažnejše je vprašanje stabilnosti dinarja. Narodna banka ni povedala, kolika je njen resnična zalogu deviz, o čemur široke množice nimajo niti pojma.

Za Bajkićem je govoril dr. Čurčin, ki je povdarjal, da Narodna banka ne upošteva enako potreb vseh pokrajin. Sam Beograd dobiva več kreditov kakor vsa ostala država. Vsi lombardni krediti gredo za Beograd. Očital je, da se v kreditni politiki Narodne banke zanemarjajo mnogo pokrajine. Apepljal je na guvernerja, zlasti pa na člane upravnega odbora iz prečanskih krajev, naj ukrenejo potrebno, da bodo prečanski kraji dobivali zadosti kreditov, česar doslej ni bilo.

Na to so govorili Nikola Stanarević o preuredivi meničnega eskonta pri banki, Aca Stamenović in dr. Konečno je odgovarjal guverner Bajloni na razne očitke. Izjavil je, da ni nikdar vodil kake kampanje proti vladu. Vedno se je trudil, da bi delal skupno z vladom, ker smatra to za edino možnost, da se rešijo gospodarska vprašanja na praktičen način. Povdarjal je, da ni upravičena kritika, da si Beograd in Srbija rezervirata zase vse kredite. Po osvobojenju niso prečanski kraji zahtevali nobenih kreditov, čeprav jim je bilo mogoče dobiti jih pri podružnicah. Kreditov pri Narodni banki niso zahtevali, ker so imeli stare evropske finančne zvezne.

»Kje pa je muholovka?« je vprašal gospod Kondelik.

»Na izbi, se mi zdi«, je odgovorila gospa.

»Na izbi! Ako se kaka stvar potrebuje, tedaj je vedno na izbi, za pečjo, in poleg tega še razbita. In ta golazen se tu zopet razmnoži!« se je jezik mojster.

»Pepica jo prinese«, je hitro odgovorila gospa, da bi pregnala moževno nevoljo.

In skoro vesela je bila, da se zomore za trenutek oddaljiti od sitnega soproga.

Šla je v drugo sobo, tu je bilo prazno. Šla je v kuhinjo. Tam je sedela Pepica pri oknu, kjer se je videlo na dvorišče in imela je zardele oči od joka.

»Ne jokaj vedno, punca«, jo je krala mati. »Še ti mi delaj skribi! In čemu pravzaprav jokaš? Ali ti je kdo umrl?«

»Kako — bi — danes — mamica ... Dalje ni mogla. Nov potek solz se ji je udrl iz oči.

Uboga gospa Kondelikova! Tam sitti, da, besni soprog, tu nesrečna, obupana hči. Materi je nenadoma pošla potrežljivost.

»No danes! Bo pa drugič. Rajši bi, da bi sploh tu ne bila! Vstani in pojdi na izbo po muholovko, poplahni jo, daj v njo malo vode in špirita in postavimo jo očetu v sobo. In košček sladkorja pod njo na papir!«

Gospa Kondelikova se je vrnila k

sploh lahko pride po guvernerjevem mnenju prečansko gospodarstvo cenejše do denarja nego srbijansko. Upravni odbor pa bo storil vse, kar je v njegovi moći, da zadosti željam vseh,

O delu cenzorskega odbora je guverner izjavil, da je popolnoma zadovoljivo. Obrestna mera se ni mogla dvigniti od 6 na 7 ali celo na 8%. Videlo se je, da majhno dviganje obrestne mera ne more imeti nobenega efekta. Ako bi se obrestna mera naenkrat dvignila nad 6 odstotkov, bi bilo to sicer v korist delničarjev, toda v škodo domačega gospodarstva. Obrestna mera se bo mogla dvigniti, ko bomo imeli nekoliko več tujega denarja v državi. Dokler ne bo do tega prišlo, se obrestna mera ne bo mogla dvigniti.

Zatem je imel Miroslav Kulmer daljši govor, ki je bil sprejet z velikim navdušenjem. Končno je bilo sprejeteto poročilo uprave ter določena razdelitev dolnica Narodne banke. Za delnico se bo izplačala dividenda po 400 dinarjev.

Ponovno so bili izvoljeni v upravni odbor Ignat Bajloni, Andrija Radović, dr. Gjorgje Gjurić, dr. Velia Turković in Juraj Duboković, nanovo pa viši finančni minister dr. Bogdan Marković in član beograjske trgovske zbornice Voja Petković. V nadzorni odbor so bili ponovno izvoljeni Dimitrije Živadinović, Mate Živanović in dr. Ferdo Gramberg. S tem je bila skupščina Narodne banke zaključena.

Razne politične novice.

Proračun beograjske občine znaša po konečni ureditvi, ki jo je izvedel novi vladni komisar Savčić. 340 milijonov dinarjev. Ker se je odpustilo mnogo nepotrebnih nastavljenec, se je prihranilo 4 milijone dinarjev.

Likvidacija Narodne skupščine je v glavnem končana, ker je komisija, ki je imela preiskati skupščinsko gospodarstvo zgotovila svoje delo in predložila vladu poročilo. Iz poročila je

razvidno, da manjka v blagajni Narodne skupščine ravno eden milijon dinarjev. Razven tega so našli še že 3.120.480 Din dvomljivih izdatkov. Med njimi je veliko predujmov na poslanske dijete. To dajanje predujmov sega do leta 1922 nazaj. Našli so v skupščinski blagajni celo bankovce, ki že zdavnaj niso več v veljavi! Komisija predлага, naj se prime one činiteje, ki so postavno za gospodarstvo Narodne kupščine odgovorni, za kritje škode.

Domače vesti.

d † Franc Brinar. V Gotovljah je umrl včeraj zjutraj g. Franc Brinar, šolski upravitelj v pok., v 64. letu starosti. Pogreb se bude vršil v torek, dne 12. marca ob 10. uri dopoldan. S pokojnim Brinarijem je šla v grob ena od najmarkantnejših postav med našimi učiteljskimi veterani, iz vrst takozvane »velike« naše učiteljske generacije. Kje nisi videl in našel pokojnika pri delu? Poleg intenzivnega in plodonosnega dela v šoli, preje v Črešnjicah in dolgo, dolgo vrsto let v Gotovljah, je deloval v svoji stanovski organizaciji, katero je pomagal ob največjem pritisku tujerodnih in domačih nasprotnikov zgraditi do imponantne moči in višine. Podrobnosti mi kot reučitelju tukaj naravno niso znane. Pokojnik je pa uvidel že pred skoro 30 leti, da napredek našega naroda ni mogoč brez trdne gospodarske organizacije, ki še le pomenja pravo osamosvojno naroda. Zato je ustanovil v Gotovljah rajfajzovko, ki jo je vodil v dobrih in včasi tudi težkih časih vse do zadnjega. Pri delu v posojilnici ga je tudi 3. marca zadela kap, ki je končno povzročila njegovo smrt. Politično je bil odločen narodnjak celo svoje življenje. Sodeloval je pri raznih društvih, pristopil je takoj k l. 1906 ustanovljeni Narodni stranki in je za njo tudi pri deželnozborskih volitvah l. 1909 kandidiral. Osebno je bil ljubezni mož, ki smo ga radi imeli vsi, ki smo ga poznali ali z njim sodelovali. Bil je brat ravnatelja dekliske meščanske šole v Celju, g. Josipa Brinara. Naj v miru počiva, sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

d Svečana zabava srbske pravoslavne cerkvene občine v Celju, ki se je vršila to soboto 9. marca v veliki dvorani »Geljskega Doma«, je bila po načinu izvedbe in po udeležbi jedna od najlepših družabnih in plesnih prireditev v Celju. Poleg polnoštevilnega častniškega zboru so došli načelniki in mnogi zastopniki vseh državnih in samoupravnih uradov v Celju. Tudi drugega našega narodnega meščanstva se je obilno nabralo. Dame se bile večinoma v narodnih nošah; bili je diven pogled na pestre barve in kroje. Ob zvokih vojaške godbe iz Ljubljane

soprog. Sedla je, gledala predse in čez nekaj časa je nehote rekla:

»Niti tega gospoda Vejvare ni danes ...«

»Ne govor mi o Vejvari!« je zarohnel mojster. »Ima prav, da ga ni! Saj ve, zakaj ne pride. Danes bi mu povedal, česar mu nisem včeraj rekel.«

Gospoj je bilo žal, da je omenila Vejvaro. Toda v tem trenutku ni imela zadosti politike, da ne bi o tem še dalje govorila. Hotela je umiriti soproga in obrnila se je k bolniku.

»Toda, stari, Vejvara ne more za to. Kaj bi mu povedal! Njega, reveža go-to to ne veseli.«

»Še smejeti bi se moral, kaj!« je grmel mojster. »Še tega bi se manjkalo!« In sedaj se je mojstru odprla zatvornica. »Ali je to pametna misel od njega? Z nami na vodo. V tako ladjico, ki je kakor škatljica od vžigalic. Saj bi se lahko vsi utopili!«

»No, in vendar se nismo, stari, hvala Bogu!«

Ta človek nima niti mrvice razuma«, je nadaljeval gospod Kondelik, kakor bi bil preslišal ženo. »In ravno jaz moram tja pasti! Jaz! Njegov bodoči tast! No, če bi kdo metal v vodo svoje tače — makar bodoče — tega bi razumel ...«

»Toda Kondelik!«

Tega bi razumel, pravim, teda vlačiti po vodi tasta — in te posledice! Toda sedaj je zadosti, pravim. Zadosti je tega! In če pride, tedaj mu povem, naj se več ne trudi. Tu železnica, tam

se je marljivo plesalo, gostje neplesali pa so prišli tudi na svoj račun ob prijazni postrežbi iz šotorov in iz kuhinje ter kleti restavraterja gosp. Hlavča.

d Mestno gledališče v Celju. Po daljšem presledku se je vršilo včeraj v celjskem gledališču zopet gostovanje mariborskega Narodnega gledališča. Ob štirih popoldne se je uprizorila znana Kálmánova opereta »Bajader«. Prva predstava je bila razprodana, druga pa tudi izredno dobro obiskana. V »Jesenkem manevru« so se zlasti odlikovali gdč. Udovičeva (Baronica Riza), ga. Savinova (enoletni prostovoljec Maroši), gdč. Slava Čepičeva (Treczka) ter gg. Skrbinšek (nadporočnik pl. Lörentev). Harastović (žid Wallerstein), Grom (feldmaršal-lajtnant), Tovornik (veliki hlapec) in P. Kovič (četovodja), v »Bajaderi« pa gdč. Udovičeva (Odetto Darimonde), ga. Savinova (Mariette) ter gg. M. Nerat (prine Radjami). Harastović (Napoleon St. Cloche), Skrbinšek (Louis Philip La Tourette), Rakusa (polkovnik Parker), Grom (gledališki ravnatelj) in Rasberger (Pimprinette). Režija g. Harastoviča je bila zelo posrečena, orkester pod taktirko g. L. Herzoga je zvenel polno in sigurno. Scenerija je bila zlasti v »Bajaderi« prav okusna. Igralci so želi viharne aplavze in so moralni mnogo pevskih točk ponavljati. Mariborčani so s svojim gostovanjem zopet uspeli.

d Škrlatica v celjskem okolišu. Do slej so prepeljali v celjsko bolnico iz gornjegrajskega okraja (zlasti iz občin Ljubnega, Rečice ob Savinji, Bočne in Gornjega grada) 29 na škrlatici obolenih otrok, od katerih so umrli trije. Nadalje so prepeljali v isto bolnico na isti bolezni obolenih 5 otrok iz Škofje vasi in 1 z Brega pri Celju.

d Umrli so v Celju: 8. marca v bolnici 57 letni brezposelni delavec Anton Toplišek iz Drenskega rebra, stanujoč pri Sv. Krištofu. Zapustil je ženo in petero otrok. 9. marca v bolnici 4 letni Tinček Trobiš, sinko posestnika na Ljubnem (škrlatica) in 5 letna Stana Pušnik, hčerka žagarja v Bočni (škrlatica). 10. marca v bolnici 73 letna občinska reva Katarina Šmid iz Jurkloštra. 11. marca v bolnici Janko Natlačen, sin usnjarja z Ljubnega (škrlatica) in enoletna Jerica Mantel, hčerka slaščičarja v Celju (davica).

d Sredpostni sejem. ki se je vršil v običajnem obsegu to soboto v Celju, je nudil isto sliko ko zadnji Andrejev sejem: prodajalcev mnogo, kupcev malo. Našo okolico silno teži neugodna hmeljska konjunktura. In še nekaj je bilo po mestu slišati: sejmi so se že tudi v Celju preživeli. Ne vemo, če tiste tržne pristojbine in nekaj zapitka pa gostilnah krije škodo, ki jo ima vendar domači trgovci in obrtniki. Morda bi kazalo to stvar temeljitejše

»Da, magistrat!« se je zbadljivo zasmjal gospod Kondelik. »Ta bi me poslikal kakor srako na vrbi! Za to mi ne zadostuje zet koncipist — moral bi si vzeti hčer župan ali vsaj dva svetnika, da bi dobil tam delo. No, se že preživim na svetu tudi brez občine. In punktum, pravim. Vejvara mi ne sme priti pred oči.«

Gospa je molčala. Moral bi to storiti pred nekaj časom, ne prišlo bi takoj daleč. Toda kedaj in kie je molčala še kaka gospa ob pravem trenotku!

Stala je pri oknu in je gledala neprehomoma na ulico.

Tu je zazvonil zvonček pri kuhinji. »Kaj ni punc tam?« je vprašal gospod Kondelik.

»Ne — danes ima prostoto.«

»In kje je Pepica?«

»Sla je po muholovko na izbo«, je odgovorila gospa in je šla iz sobe. Slušila je — v tem trenutku ji je bila ta slutnja neprijetna — kdo zvoni.

Da, bil je to nesrečni — Vejvara.

»Poljubljam roko, milostljiva gospa«, se je sklonil ubogi ženin po roki gospo Kondelikove.

»Pustite, pustite, gospod Vejvara«, se je umikala v zadregi gospa in je skrila roki za krilo.

Vejvara se je zmedel. Danes mu privič odtegne roko gospo Kondelikova! Kaj to pomeni? Gospo Kondelikova — ki ga ni še nikoli zapustila!

»Ali se ne jezi name milostljiva gospa, ker nisem prišel prej, takoj zjutra, da bi poprašal? Toda nisem se upal, res, milostljiva gospa ...«

ako si pred nakupom za moške ali ženske obleke ne ogledate izložb in veliko zaloge veletrgovine

R. Stermecki, Celje

In se prepričate, da je izbira velikanska, kvilita najboljša in cene mnogo niže kakor povsod drugod.

Sukno, kamigarn in ševoj za moške obleke, modeni kasha, koverkot in volineno za damske plašče, svila, etamin, delen, poletin in celje za damske obleke, platno, šifon in razna druga manufaktura.

Nakup neprisilen.

preiskati in dognati, ali je to mnenje pravilno ali ne.

d Štirideset mučenikov nam je menda res prineslo prvi košček pomlad. Včeraj, v nedeljo, zjutraj smo imeli že temperaturo nad ničlo. Bilo je seveda južno, po mestu smo imeli — izvezemši par osnaženih ulic — povsod blato in vodo. Snežni nasipi po ulicah so se zopet za nekaj znižali. Naše prijatelje obveščamo, da se celo v naši, nekam posebno zasovaženi Strossmayerjevi ulici vidi že dvonadstropno poslopje tiskarne izza snežnih nasipov.

d Nepotrebitno podiranje. Pred železniškim skladiščem, v katerem je slatkorna družba »Union«, so te dni podrli nekaj platan. Ne vemo, če je bilo umestno podirati lepo senčnato drevo baš pred malim parkom, v katerem se rado sprehaja in sedi mnogo občinstva, zlasti takega, ki čaka na razne vlake. Če so imeli v skladišču radi tega dreva res kake male neprijetnosti, tiste gotovo niso bile tako znatne, da bi opravičevale odstranitev dreves.

d Obletnica Anton Kolenčeve smrti. Včeraj je poteklo 7 let, odkar je umrl veletržec in veliki dobrotnik našega dijaštva, g. Anton Kolenc. Kakor je značno, je zapustil za »Kolenčeve dijaške ustanove«, za bodoči Dijaški dom v Celju, za celjsko javno bolnico, za sramnašno deco in za reveže v Celju in Ljutnem visoke vsote, s katerimi se lajša marsikatera bol že sedaj in ki bodo učinkovale tudi vbodoče. Zato zasuži hvaležen spomin in spoštovanje!

d Umrla je včeraj na Bregu pri Celju 69-letna posestnica Jožeta Pograjca, mati celjskega zastopnika Vzajemne zavarovalnice g. Pograjca. N. p. v. m.!

d Nogometna tekma, ki bi se imela včeraj vršiti med Sk »Svobodo« iz Ljubljane in SK »Celje«, se je radi snega na Glaziji preložila na nedeljo 17. marca ob 3. pop.

d Sokolsko društvo v Celju. Redna telovadba vseh oddelkov v Celju in Gaberju se je s 1. marcem pričela. Ker se bliža čas javnih telovadnih nastopov, prosimo vse one, ki nameravajo letos pri njih sodelovati, da se najkasneje do 15. t. m. zglašijo pri vodniku (ci) svojega oddelka radi navežbanja prostih vaj. Na zamudnike se ne bode oziralo. Bratje in sestre, zavedajte se svojih dolžnosti napram Sokolu, posečajte telovadnico marljivo in tečno!

Zdravo! Prednjački zbor.

Za boljše in občutljive noge

so dospeli čevlji iz posebno mehkega in tahkega usnja ter ortopedični čevlji.

Zaloga čevljev Št. Strašek, Kovačka ul. 1

d Oddaja zakupa kolodvorske restavracije na postaji Čakovec se bo vršila potom ofertalne licitacije dne 23. marca t. l. pri Direkciji državnih železnic v Ljubljani. (Pegoji so na vpogled v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.)

d Oddelek finančne kontrole v Celju javlja, da ima od 1. marca 1929 naprej uradne ure ob delavnikih razen sobot od 8. do 12. in od 15. do 18. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure.

d Sadno drevje v mariborski oblasti je vsled letošnjega hudega mraza zelo trpeč. Najmanjša škoda je pri jablanah; cenijo jo komaj na 2% (pozeb); hujše je pri hruskah (do polovice) in pri marelicah (tričetrt). Škod po vinogradih sedaj še ni možno ceniti.

d Izmenjava poškodovanih evidenčnih tablic za motorna vozila z novimi.

Ker se je ugotovilo, da ima mnogo motornih vozil (cesbni in tovorni avtomobili ter mctorna kolesa) razbite, pokvarjene ali obrabljeni evidenčne tablice, tako, da varnostni organi ne morejo čitati številk in razločiti barv, naroča okrajno glavarstvo v Celju vsem županstvom, da opozore vse lastnike motornih vozil, da je treba tako poškodovane tablice izmenjati z novimi. V to svrhu naj prizadeti lastniki vložijo pri sreskem poglavljaju v Celju prošnje za dodelitev novih tablic in to najkasneje do 20. marca t. l. Že dodeljene evidenčne številke ostanejo seveda neizpremenjene, zato je treba v posameznih prošnjah navesti dosejanje evid. številko in ali gre za osebni, tovorni avtomobil ali pa za motorno kolo.

d Ljudski kuhinji v Gaberju pri Celju. Ta pred enim mesecem ustanovljena dobrodelna naprava se normalno razvija. Začetkom je prihajalo na hrano le po 6 ljudi, vendar se je število obiskovalcev tekom časa pomožilo, tako da je danes že 26 obiskovalcev, ter se vedno še priglašajo novi. Cinkarniški delavci dobe te dni svojo obednico v tovarni, kamor se bode donašalo jedi iz gaberske kuhinje. S tem se bode število prehranjencev zopet znatno povečalo. Odbor je marljivo na delu. Sklenil je v svoji zadnji seji otvoriti tudi v mestu tako kuhinjo, in sicer v poslopu »Delavske zbornice«. Kakor hitro se priglaši zadostno število odjemalcev, se bode takoj pričelo s kuho. Zatorej se vabi vse one, kateri se za zadevo zanimajo, da se takoj prijavijo ali pri Borzi dela v Celju, ali pa pri vodji Konzumnega društva na Kralja Petra cesti, kjer dobe vsa nadaljnja pojasnila.

d Pevsko društvo »Oljka« ima jutri, v torek, ob 8. zvečer pevsko vajo. Prosimo za polnoštevilno udeležbo!

d Iz celjske policijске kronike. Sobotni sej tokrat ni »nesel« pažnjam uzmocenjem toliko ko Andrejev sejm. Policija je zelo pazila in tako ste bili oškodovani samo dve »stranki«. Gospo Gorenjakovi, sejmarki iz Gaberja je ukradel nekdo torbico z nekaj več kot 3.000 Din skoraj izpred oči in Amaliji Šmid iz Jurkloštra iz žepa na predpasniku 550 Din. — Mica Kováčeva. V petek zvečer je delavec Julij M. iz Stor napravil v gostilni g. Dečmana v ulici Matija Gubca vecji zapitek, 78 Din in pobegnil. — Delovanjetu je agenta. Te dni so prijeli v Celju agenta Alfreda Kretschmarja iz Nemčije, ker je že pred štirimi meseci pri nekaterih strankah pobral naročila na povečavanja in zmanjševanja fotografij in vzel tudi nekaj naplačil, ne da bi bil naročila izvršena. Kretschmar pravi, da ne ve, zakaj tvrdka Karl Beuer v Badnu pri Dunaju naročila ni izvršila. Pridržali so ga v zaporu, dokler se zadeva ne razčisti. — Na iden je bil v Prešernovi ulici nek notraski odpavek za Štefana Voršnika, v Gospoški ulici družinska knjiga in rmen kovinast uhan. — Zgubljeni so bili v kinu črno obrobljeni naočniki in v mestu listnica z denarijem in pismom zavarovalnice Dunav za gosp. Janka Wagnerja, magistratnega uradnika v Celju.

d Popravila gramofonov izvršuje Anton Lečnik, Celje. Glavni trg. 105

d Pazite, čitalci! Ne dajte, da vam uide današnji oglas odličnega sredstva za pranje, a to je SCHICHTOV »RADION«. Hvaležni nam boste, če sami poizkušate.

d Dijaški kuhinji v Celju je darovala neimenovana gospa tisoč (1000) dinarjev. Plemenitemu srcu iskrena hvala!

d Mislinjska podružnica SPD v Slovenjgradcu naznana vsem svojim članicam in članom, da se vrši njen redni letni občni zbor v soboto, dne 23. marca t. l. ob osmi uri zvečer pri gospodu Josipu Druškoviču (Narodni dom) v Slovenjgradcu.

d Upeljava občinskih autoomnibusov v Celju? Govori se, da namerava celjska mestna občina upeljati autoomnibusni promet. Ne vemo, če niso gospodje malo prepozno vstali!

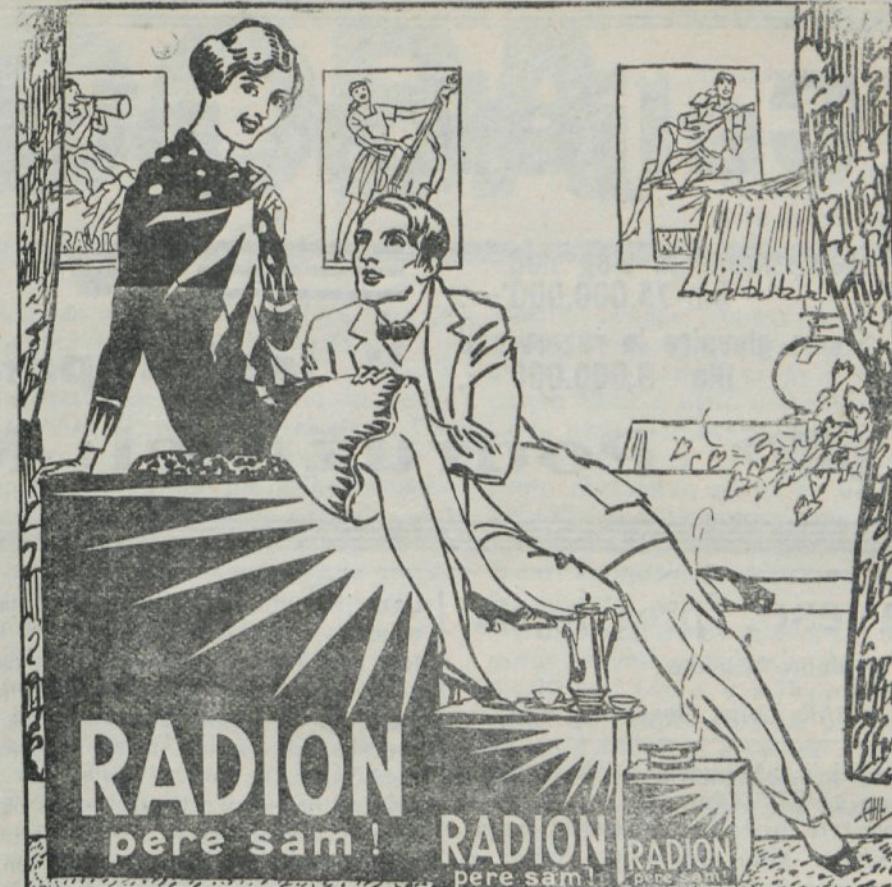
d Nesreča v studencu. V Studencih pri Mariboru so kopali studentec. V revu je delal neki Ivan Zelenko. Nenkrat pa se je rov sesul in Zelenka pokopal. Ko so ga odkopali, je bil mrtev.

d Končan konkurs. Konkurz na premoženje trgovca g. Antona Bučarja v Brežicah je vsled poravnave končan.

d Občni zbor godbenega društva železničarjev v Celju se bo vršil dne 26. marca ob 7. uri zvečer v društvenem lokalnu gostilno »Branibor« z običajnim dnevnim redom.

d Seja Zbornice za trgovino, obrt in industrijo se vrši v četrtek 21. marca ob pol 9. uri dopoldne v uradni dvorani. Na dnevnem redu je močno razdržavljanje pošt v Sloveniji, vprašanje osemurnega delavnika, poročilo k načrtu zakona o nelojalni konkurenčni zakon o pobijanju draginje in dr.

d Uvozne carine za superfosfat. Kakor poroča beograjsko časopisje, začupa novi poljedelski minister g. dr. Frangeš stališče, da je treba ukiniti

RADION
pere sam!

*,Pri nas
je prijetno,*

pravi mlada gospa
Mica. „Nikdar ne razburjam svojega moža
z velikim pranjem in čiščenjem, vse to gre čisto
mirno, ker RADION
opere perilo sam
v enem dopoldnevnu.“

Varuje perilo!

uvozno carino na superfosfat. Minister je mnenja, da podražujejo uvozne carine po nepotrebni to važno gnojilo, česar uporaba bi se drugače mnogo bolj razširila. Industrijalci temu nasprotujejo, kar je z njihovega stališča umljivo. V naši državi imamo tvornice za superfosfat v Celju, Hrastniku, Koprivnici in Subotici.

d Iz železniške službe. Premesčen je prometni uradnik g. Josip Piano iz Celja k prometnemu oddelku glavne železniške direkcije v Beogradu. Upokojeni so gg. Josip Filipšek in Josip Velenski, skladiščna sluga v Celju, Terešek Anton, premikač, Kresnik Ivan, kretnik in Baraga Ivan, progovni čuvaj, vsi v Zidanem mostu.

d Velika bolnišnica. V preteklem letu je bilo v ljubljanski splošni bolnici sprejetih v oskrbo in zdravljenje 17 tisoč 967 bolnikov in sicer 10.059 moških in 7908 žensk. Na otroškem oddelku se je zdravilo tekom leta 462 dečkov in 455 deklic. Od vseh bolnikov je bilo ozdravljenih 6186, odpuščenih v izboljšanem stanju 8231, neozdravljenih je bilo 887, umrlo jih je 578. Vse leto sta bila najbolj zasedena oddelka za notranje bolezni in kirurščini. V letošnji hudi zimi je tako nastalo število bolnikov na dermatološkem oddelku, kjer so zdravili ozljence. Bolnica ima na razpolago vsega 796 postelj.

d Za pomožnega škofa v Ljubljani s pravico nasledstva bode po poročilih ljubljanskih listov imenovan profesor na bogoslovni fakulteti ljubljanskega vseučilišča g. dr. Gregor Rožman. — Linel bode obenem pravico nasledstva za sedanjim škofom g. dr. Jegličem.

d Nacionalistične organizacije Orjuna, Hanao in Srnao so po naredbi notranjega ministrstva z dne 9. t. m. razpuščene.

d Mariborska »Glasbena Matica« priredi letos ob priliki 100-letnice rojstva dr. Benjamina Ipavca poseben koncert z njegovimi skladbami. Podrobnosti se bodo pravočasno javile.

d Zanimivosti z mariborskega slobodnega trga. Cena krompirja je vsled vesti, da je letos zelo mnogo krompirja zmrznilo, poskočila za 3 Din pri merici. Jaje je bilo polno na trgu po 1.25 do 1.75 Din (kakor v Celju). Glavnata solata iz toplih gred je stala glavica po 2—5 Din, liter orehovih jedrc 114—16 Din. Špeh je stal pri šperharjih 23—25 Din kg, droben po 22 do 23 Din. Pričakovati je bojda dvig cena za špeh, ker so se vsled dviga cena za koruzo podražile tudi v Vojvodini svinje ...

d Najslagnejši knjigovodja v državi je gotovo g. Julij Mayer pri pivovarni Čeligi v Mariboru. Včeraj je obhajal svoj 90. rojstni dan, a klub temu še zahaja redno v pisarno. G. Mayer je rojen Ljubljancan.

d Mož s tremi ženami. Iz Dravogradu poročajo: Tukajšnje orožništvo je prijelo nekega Marka Maierja, rodoma iz Lipnice v Avstriji, ki je lani ušel iz zapora v avstrijskem Št. Pavlu in se je od tedaj zadrževal pod napačnimi imeni včasi v Avstriji, včasi v Jugoslaviji, kakor je bolje kazalo. Končno se je pod imenom Šalčnik celo v tukajšnji okolici — tretjikrat oženil. V medenih tednih pa ga je našlo in odpeljalo orožništvo. Živita seveda tudi ostali dve ženi.

d Namenočeno polenovko ima v zalogi tvrdka: Anton Fazarinc, Celje.

Zahvala.

Iskreno se zahvaljujem gospodu primariju dr. Emiliu Watzke za ljubeznivo p. žitvovalnost, ki jo je izkazal v bolezni mojem pokojnemu soprogu g. Ivanu Laporniku ter ga vsem kar najtoplje pripočam.

CELJE, dne 11. marca 1929.

Marija Lapornik.

Celjska posojilnica d. d.

v Celju

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75,000.000.—
Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9,000.000.—

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Zaveze, pregrinjala,
fino in dobro izdeluje

M. ŠRIBAR, Celje, Gosposka ulica 27.

jenke, ki je takoj začela plakati. Otroka so rešili. Obupano mater so v spremstvu orožnikov prepeljali v področnišnico. Čim ozdravi, bo takoj izročena državnemu pravdinstvu.

d Na sejnarenje s sadnimi drevesci bi opozorili veliko županstvo, ker vlačenje dreves z enega sejma na drugega gotovo drevescem ne koristi, neglede na to, da je od neznanih ljudi nevarno kupovati drevesca, ker se ne ve, kako in v kaki zemlji, legi itd. so bila odgojena. Gledo prometa s sadnimi drevesci bi se pač morala izdati primerna uredba, da se ljudi obvarujejo škode, pospeši pa stvar samo.

d Nov železniški vozni red je že zgotovljen in poslan vsem železniškim ravnateljstvom na vpogled. Stopil bo v veljavo 15. maja. O spremembah smo že obširno poročali.

d V Šmartnem ob Paki se vrši običajni letni živinski in kramarski sejem na Cvetni petek dne 22. marca.

d Cene za seno in slamo v Mariboru. V soboto so na trg pripeljali 48 vozov sena in 5 vozov slame. Seno se je prodajalo po 125—175 Din (torej ceneje!) in slama po 50—60 Din 100 kilogramov.

d Na vinski razstavi v Ptiju, ki se je vršila od 2. do 5. marca je razstavilo 110 strank 336 vzorcev vina, 7 vzorcev šampanja in 3 vzorce žganja. Razstavljeni vina so bila iz letnikov 1917—1928 in so reprezentirala cca 50,000 hl raznih vin iz mariborske oblasti, največ seveda iz Haloz in Slovenskih goric. Cene so se gibale med 6.50 Din in 15 Din. Kupčija ni bila posebna. K temu smo dobili iz Ptuja slediči dopis: »Manjši vinski producenti nismo bili z aranžmanom te vinske razstave zadovoljni. Razni vinski trgovci so nas z množino razstavljenih steklenic skoro zadušili, odnosno so nas resnične vinogradnike zrinili čisto v ozadje. Ako je imela ta razstava namen podpreti in pokazati domače kmčko vino, potem ga ni dosegla. Pametno tudi ni, da ostajajo take razstave brez vsakega predavanja, tečaja ali česa podobnega. One imajo trgovski, pa nedvomno tudi vzgojni pomen. In kaka vzgoja je to, če gledam, da zaslužijo na našem knečkem vinu drugi, sami pa si ne moremo pomagati, ker ni znanja, orodja, kleti in ne denarja?«

Tabor — najlepše leto- višče za mladino.

Način življenja in dela v skavtski organizaciji se nikjer tako jasno ne zrcali, kakor baš na taboru. Vsa vzgoja med letom, vse sestanki in izleti, vse predavanja, vse tečaji, tvorijo v marsičem le pripravo skavtskega življenja za tabor.

Vzoren tabor, to je ideal vsakega skavta, ki se vse leto trudi dela, hrani denar samo zato, da se lahko udeleži počitniškega tabora.

In kako se ne bi veselil tabora! Saj je tam vhod v naravo, vhod v prostost, v veselje in srečo, saj je tabor ravno v diametalnem nasprotstvu z zidovi mesta, prahom in dimom, z njegovo lažnjivo kulturo, s puhlo družbo, v kateri vlada laž in hinavščina. V taboru človek postane res človek in odvrže od sebe vse različne krinke, ki

nam jih nalaga pretirana »omika«. V taboru je človek orel prirode. V sledi tega je tabor najboljše letovišče za našo deco, pa najsiro to na svežem, čistem — planinskem zraku naše Gorjenjske, ali pa ob sinjem Jadranu v pekočem zdravem solncu.

Mladina se prosto giblje ves čas tabora v svežem zraku, podnevi in noči, ob lepem ali deževnem vremenu. Dihalna gimnastika, prosté vežbe, igre, sport, zdrava hrana v določenem redu, zračna, solnčna in vodna kopelj — to vse vpliva na mladino tako čudovito, da je marsikatera mati potaboru vsa ginjena objemala malega sinčka, ki je odšel na tabor bled, slabokrvni, brez apetita in vedno prehlađen, pa se je s tabora vrnil zdrav, čil in vesel, ožgan od solnca, potemel od zraka in z appetitom kakor volk.

In marsikateri oče je sklenil poslati svojo deco k skavtom in je olžaloval, da ni več mlad, pri tem pa je pozabil, da so skavti tudi že starejši bradati možje.

Skavtska organizacija je sicer v prvi vrsti mladinska organizacija, v svojem programu pa nudi tudi odraštlim priliko, da se izžive in izlečijo v presti naravi in da zadoste svojemu romantičnemu nagnjenju z življenjem v taboru. Vsak član skavtske organizacije ima pravico in dolžnost udeležiti se tabora. Za tabor je treba zadostnega števila šotorov, ki jih pa vsed stalnega naraščanja članstva vedno primanjuje. Iz lastne blagajne, v katero se steka najskromnejša članarina, si šotorov in potrebnih stvari ni mogoče nabaviti, treba se je obrniti do src, ki čutijo, ki žele isto, namreč zdravje našega naraščaja, ki bo nekak nositelj boljših src, poznejših in pravičnejših idej in teženj in ki bo nekoč dosegel te česar si mi danes želimo.

Zato — živimo za to, da bodo nekoč živelji naši potomci.

Lacromel, sigurno sredstvo proti kaši u, kataru, prehladi, influenci, kročnici zapaljenju, bronhitida itd. Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna ARKO, Zagreb, Ilica br. 12.

Drevesne lame.

Pravčasno in pravilno izkopane drevesne lame so za poznejši razvoj sadnega drevja velike važnosti, ker le v takih jama se mlado drevje počuti dobro ter svoje korenine nemoteno na vse strani razvija. Seveda bi bilo najbolje celo zemljisci, namenjeno za napravo sadovnjaka: vsaj na pol metra globocene prerigolati. Ker pa je to v naših razmerah večinoma nemogoče, se moramo zadovoljiti z izkopavanjem jama. Jama bodi najmanj 1.5 m široka in v normalnih razmerah 50—60 cm globoka. Ravnamo se po zemlji: čim boljša in globokejša je, tem manjša jama, zadostuje. V bolj slabih zemljih pa moramo jame napraviti kar mogoče široke in zato plitvejše. Napačno je torej, v slabih zemljih, v gramoznatem svetu in pa v težki glinasti zemlji delati prav globoke lame in jih nato še zasuti z dobro vrtno prstjo. Drevesu, posajenemu v tako pripravljeno jamo, je, kot bi bilo v etviličnem loneu: izprva uspeva prav imenitno, ko pa so korenine, zvabljene v globocene, vso zemljo prepredle in jo izčrpale, pa začne hirati in se popolnoma posuši. Ako kopljemo jamo tam, kjer je do sedaj že stalo kako drevo, jo moramo napraviti širšo in globokejšo kot navadno in vsaj spodnjo plast zemlje

moramo nadomestiti s svežo, neizčrpano prstjo.

Oblika drevesne lame je ali kvadratna, ali okrogla, ali pa podolgovata. Kvadratni oblik je pred okroglo pri enakem premeru jame dati prednost, ker pri kvadratni obliku razmeroma več zemlje zrahljamo. Podolgovata oblika pride pri cestnih nasadih v poštev.

Z izkopavanjem drevesnih jam je treba pričeti čimprej. Kjer zemlja in čas depuščata jesensko sajenje drevja, moramo najmanj 14 dni pred sajenjem jamo izkopati. Boljše pa je, če smo to že tokom poletja storili, da se zemlja dovolj prezrači. Za pomladansko sajenje kopljemo jame v jeseni in tekmo zime. Posebno v težki, ilovnatih zemljih se priporoča jame čimprej izkopati, da more zemlja čez zimo dobro premrzniti, da je spomladni pri sajenju rahla.

Izkopavanje jame se izvrši tako, da najprej, ko smo z bodalko začrtali širino, odstranimo rušo in vso gornjo, živo plast zemlje, katero zmečemo na kup ob jami. Na drugo stran jame dememo nato spodnjo, mrtvo plast zemlje. Ko je jama dovolj globoka, prelopatiso še dno. V brezinastih legah se mora zemlja pri kopanju jam metati vselej na gorenje stran, da imamo spomladni pri sajenju lažje delo in nam ni treba zemlje navzgor metati ali pa še celo nositi. V brezinastih legalih globocinjame ne merimo ne ob spodnji in ne ob zgornji steni, ampak na sredini jame.

Na zemljisci, kjer voda podzemljisci visoko sega, ne kopljemo drevesne lame na zgoraj opisani način, ampak prerahljamo samo gorenje plast zemlje in nato še zemlje toliko dovozimo, da nastane kup ali grič, ki bodi spodaj 4—5 m, zgoraj 1.2 do 1.5 m širok in 50—60 cm visok.

Le dobro pripravljene, torej dovolj

široke in globoke lame nam poleg pravilnega sajenja nudijo vso pogoj za dober uspeh in rast sadnega drevja. Zato se držimo pravila, da drevesna jama ni nikoli preširoka, pač pa je v mnogih slučajih lahko pregloboka.

Franjo Aplenc v »Naših Goricah« 1/1929.

Različno sobno in kuhinjsko pohištvo

se vsled preselite takoj proda.
Celje, Na okopih 9, III. nadstr.

Za uglaševanje klavirjev

in harmonijev se cenj, občinstveni priporočam. Jože Turin, Celje, Prešernova ul. 10, II. nadstropje (staro okrožno sodišče).

iz vseh rudnikov
prvovrsten
dobavlja in do-
stavlja trgovina

Franjo Jost, Celje, Aleksandrova ul. 4

Učenec

za manufaktурно trgovino, z lepo pišavo, ki ima hrano in stanovanje pri starših, se takoj sprejme v Celju, Prešernova ul. 24.

Sprejme se

trgovski pomočnik specerijske stroke, vojaščine prost. Ponudbe pod Merkur 29 na upravo lista.

Prodajalko za kruh

za takojšnji nastop išče pekarna v Celju. Istotam se proda tudi večja množina drobit po najnižji ceni. Ponudbe na Lovro Čremožnik, Celje, Kralja Petra c. 28, II. nadstr.

Posojilnica na Vranskem

vabi svoje p. n. zadružnike k

rednemu občnemu zboru

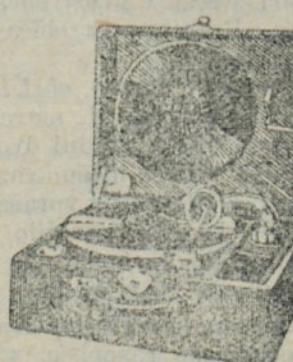
ki se vrši dne 25. marca 1929 ob 2. uri pop. v pisarni posojilnice na Vranskem št. 91.

S P O R E D :

- Poročilo načelstva.
- Poročilo nadzorstva.
- Potrjenje računa za leto 1928.
- Poraba čistega dobička.
- Sprememba pravil.
- Volitev načelstva in nadzorstva.
- Nasveti.

Občni zbor je sklepčen, če je zastopan vsaj deseti del dežev; ako tega ni, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor, ki sklepa brezpogojno.

Načelstvo.

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokih pri

Goričar & Leskovšek, Celje
knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.